

หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

ไตรัชัยแพลส

ก. ๓๔๙
ป ๑-๒-๗
๗ ๘๒๑๗
๔๕

หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

ไตรัชัยแพลส

เมื่อได้มีความรู้อย่างดีแล้ว
กรณีวิชาการที่ขาดหายไป ว่าเป็นเรื่องใด
สำหรับที่สำคัญของความคิดเห็น ความคิด
ภาษาที่ เมื่อเรียนเข้า สถาบันนี้ ตามที่ต้องการ
เช่นก่อนหน้าที่เมื่อเข้ามาเรียน ก็ต้องการ
ค้นพบความคิดเห็น ความคิดเห็น ภาษาที่

ทราบว่า ภาษาที่ เมื่อเรียนเข้า สถาบันนี้
ที่สำคัญและให้ความคิดเห็น ความคิด
ภาษาที่เมื่อเข้ามาเรียน ก็ต้องการ

กรมวิชาการ

เลขประจำบัน	N. 02607 ฉบับ
วันที่	12 ก.พ. 2524
เลขเรียกหนังสือ	ก. 398.9 บ 1-2:ก.
	ก. 821.47

กระทรวงศึกษาธิการ

ลิขสิทธิ์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้จัดพิมพ์ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๓๗

จำนวนพิมพ์ ๕๔,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-10-1490-2

คำนำ

หนังสือเรื่อง “ได้ที่ชี้แพะໄล” ชิ้นนายเจ้อ สตะเวกัน เป็นผู้เรียนเรียงนี้เป็นหนังสือที่ขึ้นการประกวดในการประกวดแบบเรียน ครั้งที่ ๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๔ และคณะกรรมการพิจารณาตัดราและแบบเรียนได้พิจารณาให้ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบภาษาไทยสำหรับชั้นประถมปีที่ ๑

เมื่อได้มีการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๘๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ กรรมวิชาการพิจารณาเห็นว่าหนังสือเรื่อง “ได้ที่ชี้แพะໄล” เป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าในสาระสำคัญที่ว่าความฉลาดทำให้พ้นอันตราย นอกจากนั้นยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินภาษาที่ใช้เรียบง่าย ง่ายทั้งรับ เหมาะกับวัยของเด็กระดับชั้น ป.๑-๒ จึงเห็นสมควรนำมาปรับปรุงรูปเล่มและภาพประกอบให้สวยงาม เหมาะสมยิ่งขึ้นและกำหนดให้ใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

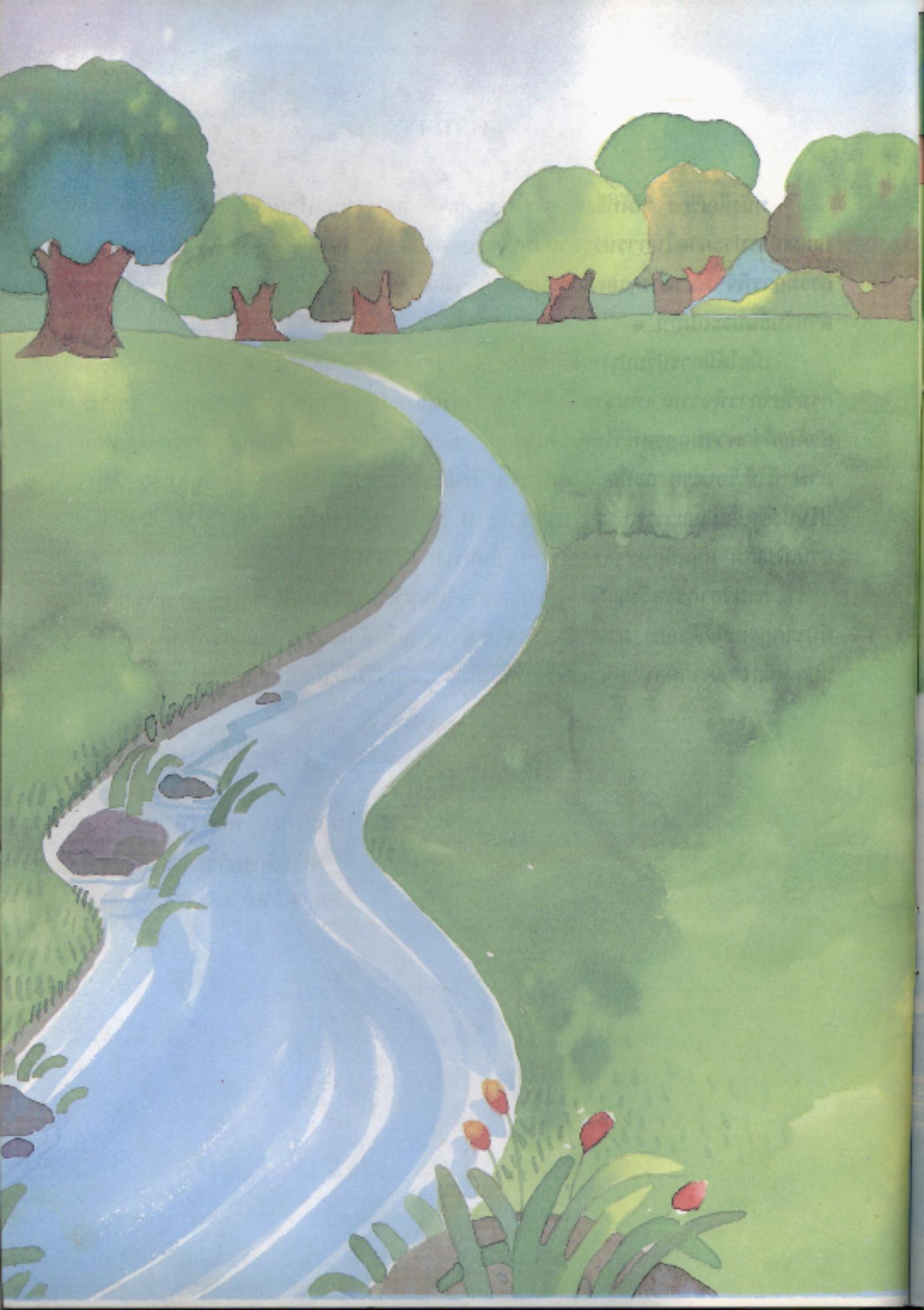
กรรมวิชาการหวังว่าผู้อ่านวัยเยาว์จะได้เรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหาในชีวิต ดังนี้เรื่องที่ปรากฏและได้ตัวอย่างภาษาที่สละสลวย อ่านง่าย ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนนอกเหนือจากความสนุกสนานเพลิดเพลินที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

(นายพนม พยุลย์)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๖

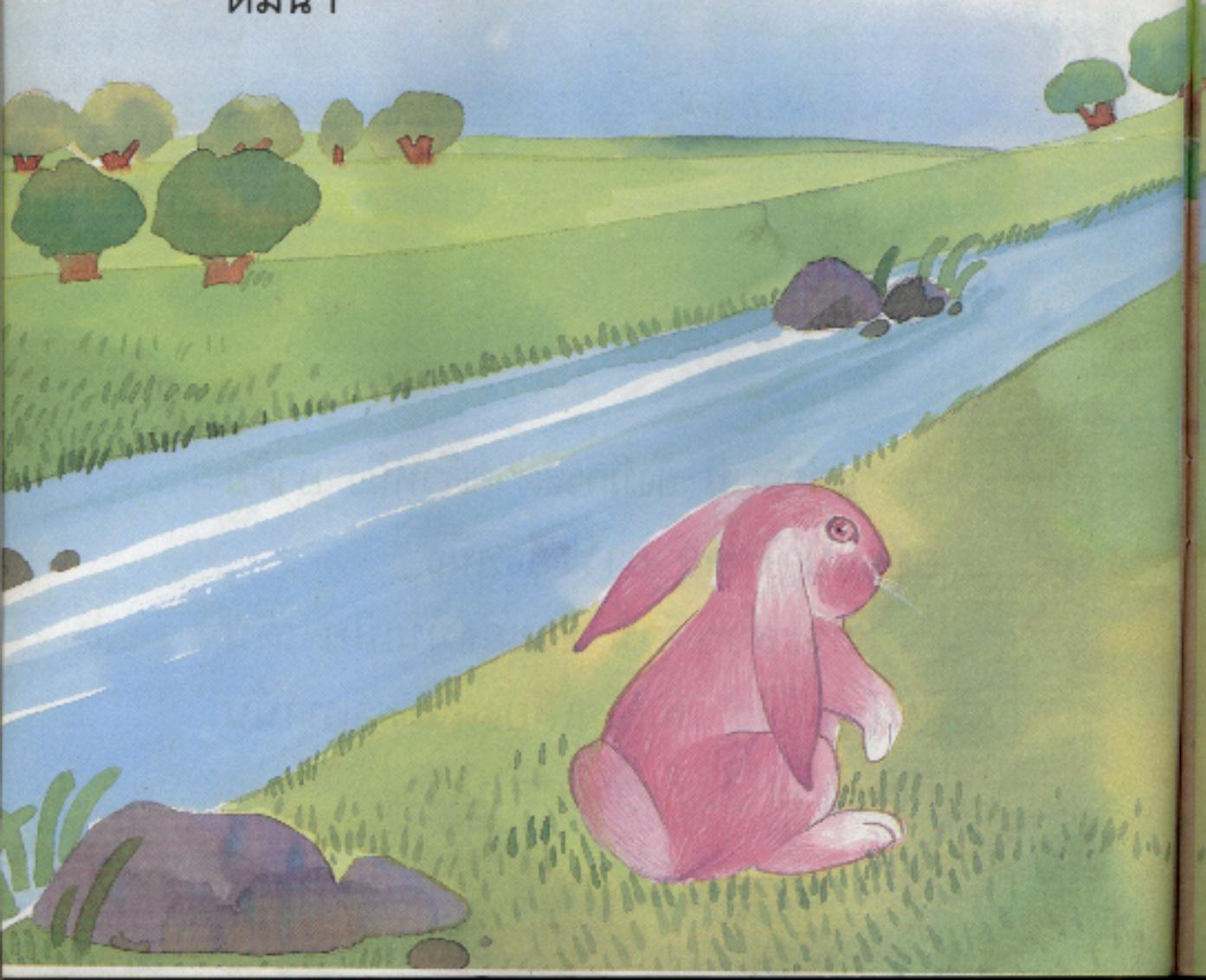

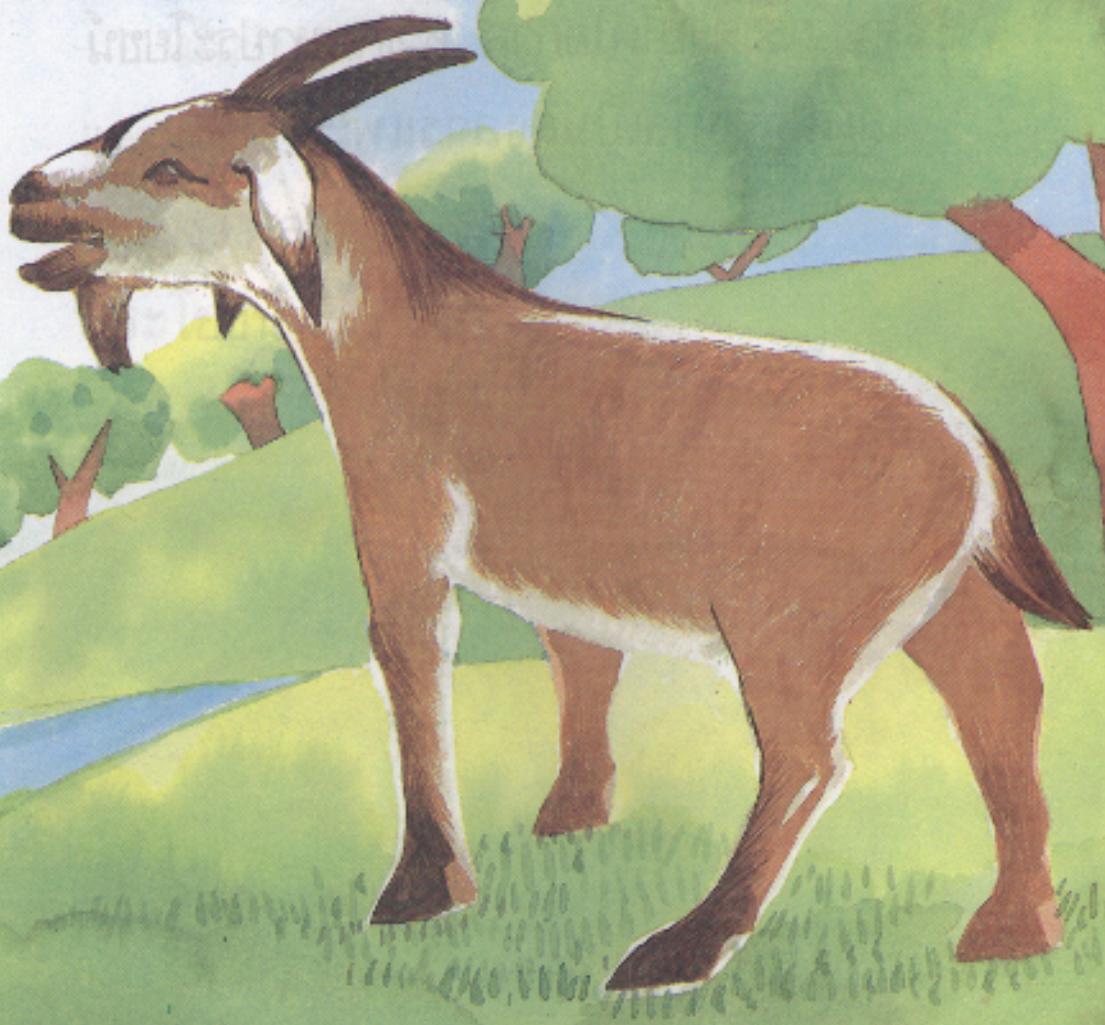

ແಡ່ກ່ອນນີ້ ຍັງມີກະຕ່າຍຕ້ວໜີ້ ອາສັຍ
ອູ່ໃນປ່າໄກລ້າລໍາຮາຮແໜ່ງໜີ້

ກະຕ່າຍຕ້ວນີ້ ຂາຂອງມັນເສີຍ ເດີນ
ໄປໄຫນກີ້ຂ້າ ມັນເດີນເພີຍສາມາຫາເທິນ້ນ
ຄືງຈະກະໂດດກີ້ກະໂດດໄມ່ເຮົວ

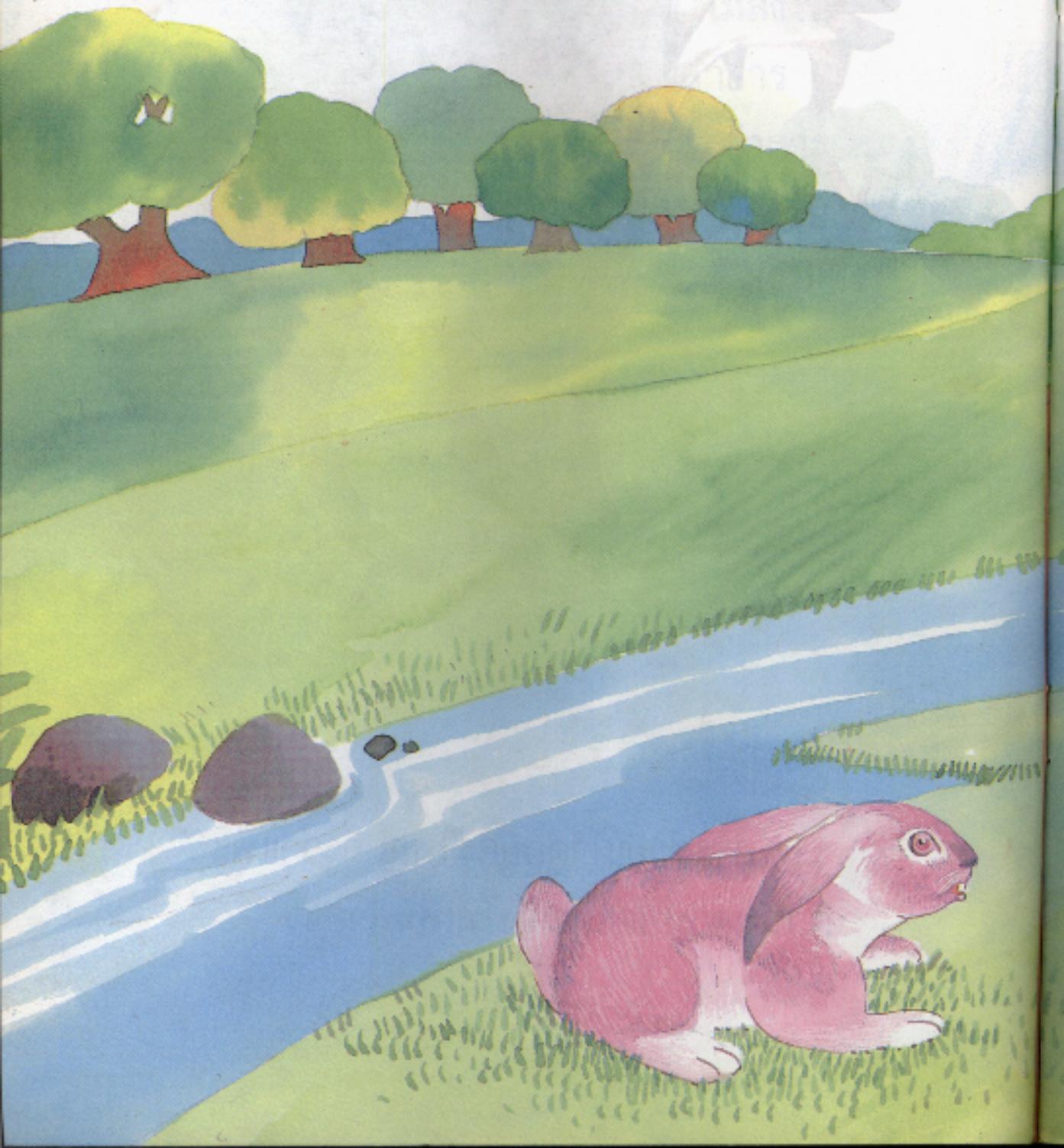
วันหนึ่ง กระต่ายเห็นแพะตัวหนึ่งเดิน
 มาหยอดอยู่ใกล้ลำธาร ดูท่าทางกระหาย
 น้ำมาก แต่แพะหยอดยืนเฉยอยู่ ไม่ลงไป
 ดื่มน้ำ ทำท่าเหมือนไม่แลเห็นลำธาร
 กระต่ายสงสัย นึกในใจว่า ลำธาร
 ก็อยู่ตรงหน้าแพะนั้นเอง ทำไมไม่ลงไป
 ดื่มน้ำ

กระต่ายเฝ้าดูอยู่ครู่ใหญ่ ก็รู้ว่าแพ
ตัวนั้นตาบอด มันจึงไม่เห็นลำธาร

กระต่ายได้โอกาส หวังจะหาประโยชน์
ใส่ตน จึงทำเป็นส่งสารแพะ

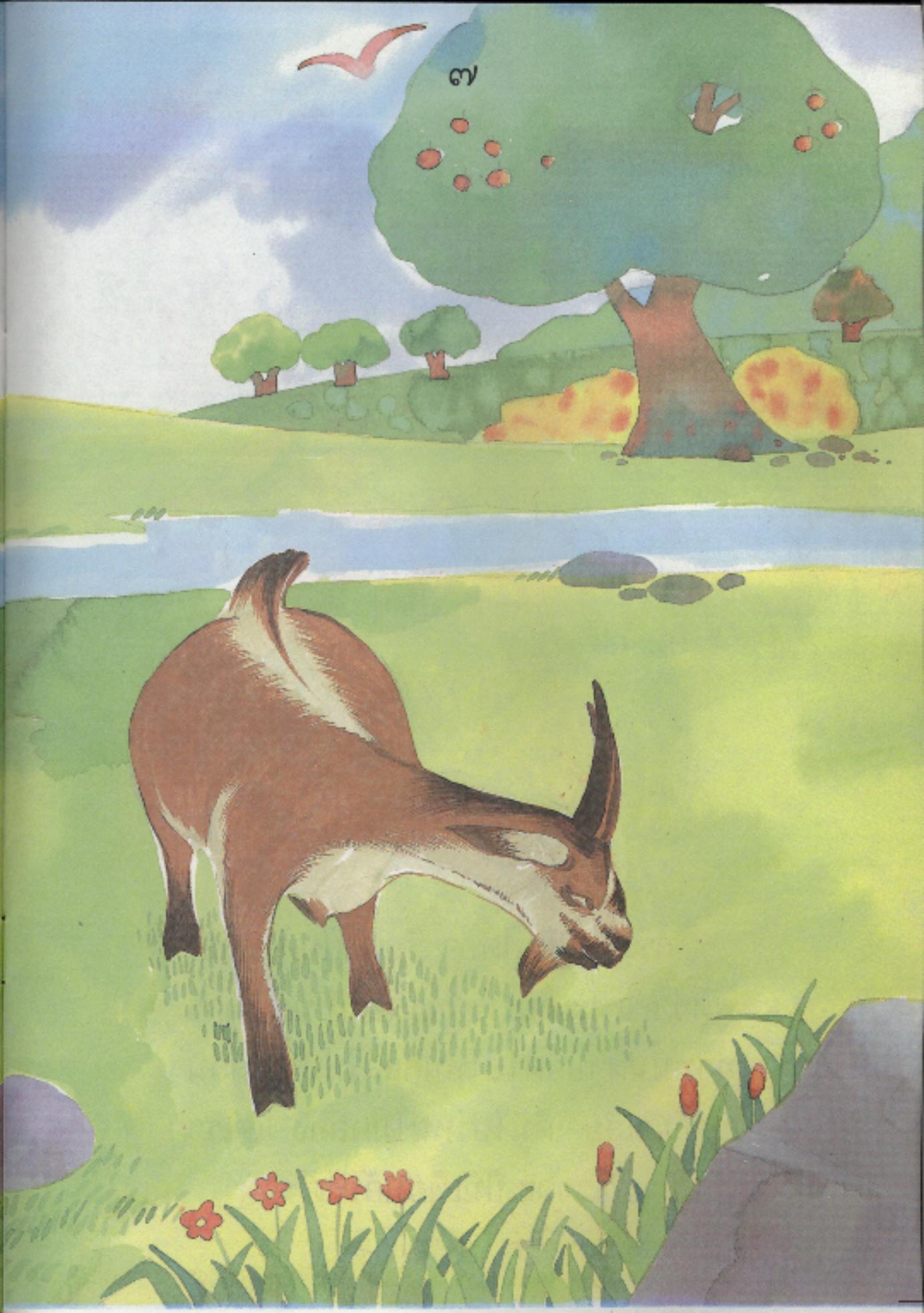
มันรีบเดินไปหาเพะ และนำทางให้
เพะได้ดีมั่นสัมดังตั้งใจ ตัวมันนั่งดูอยู่
ข้างๆ พลางคิดในใจจะใช้เพะให้เป็น
ประโยชน์

แพะก้มลงดื่มน้ำในลำธาร น้ำเย็น
ใสสะอาดน่าดื่ม มีปลาเล็ก ๆ สօงさま
ตัว ว่ายน้ำໄล่กันอยู่ไปมา

แพะกระหายน้ำมาก มันจึงดื่มน้ำ
อยู่นาน เมื่ออิ่มแล้ว มันเดินไปกินหญ้า
ใกล้ ๆ ลำธารนั้น

กระต่ายเห็นได้ก่า รีบเดินไปหาพลาang
พูดว่า แพะเอ่ย เรายังสองเป็นผู้พิการ
ท่านนั้นตามอดไปไหนก็แลไม่เห็น ส่วน
เรา ก็ขาเสีย เดินไปไหนไม่คล่อง แต่เรา
เห็นทางที่เราจะเป็นเพื่อนกันได้

พวกมามว่า เธอจะทำอย่างไร เรา
تابอดมานานแล้ว ไปไหนก็ลำบาก
เหลือเกิน เราอยากมีเพื่อน บอกมาเดี๋ยว
ถ้าเราทำได้ เราเต็มใจทำ

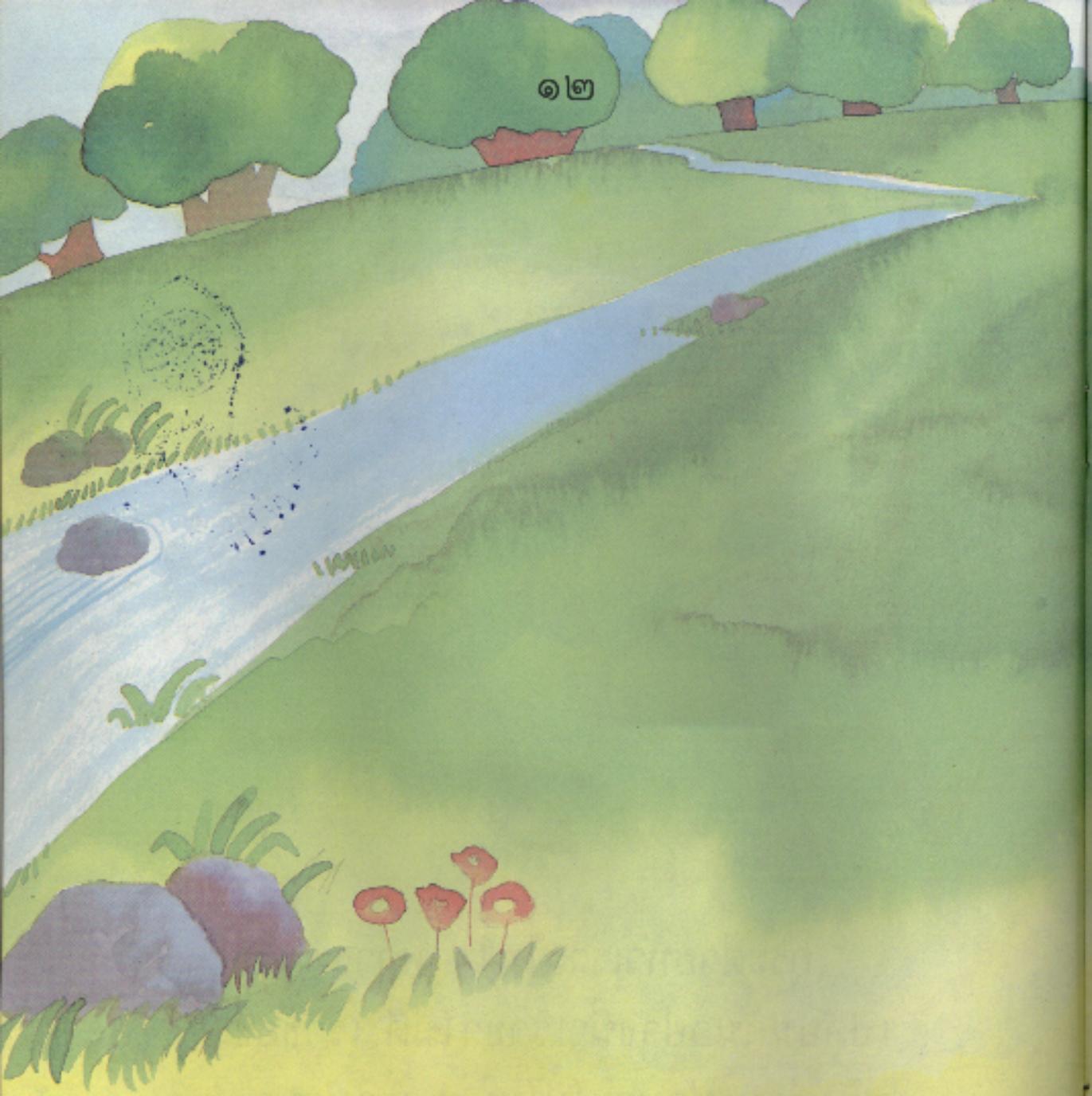

กระต่ายบอกว่า ง่ายนิดเดียว ท่าน
ไม่มีตา แต่เรามี ขากองท่านดี แต่ขากอง
เราเลี่ย เราราบเปลี่ยนกัน เราทั้งสองก็จะ
มีของดีสำหรับตัวเหมือนกัน

แพะแปลกใจ กระต่ายพูดอะไรฟัง
ไม่เข้าใจ ทำอย่างไรจึงจะเปลี่ยนตาเปลี่ยน
ขา กันได้ มันรับถ้ามว่า จะเปลี่ยนอย่างไร
กัน บอกให้ลະเอียดหน่อย เราลงสัยเต็มที

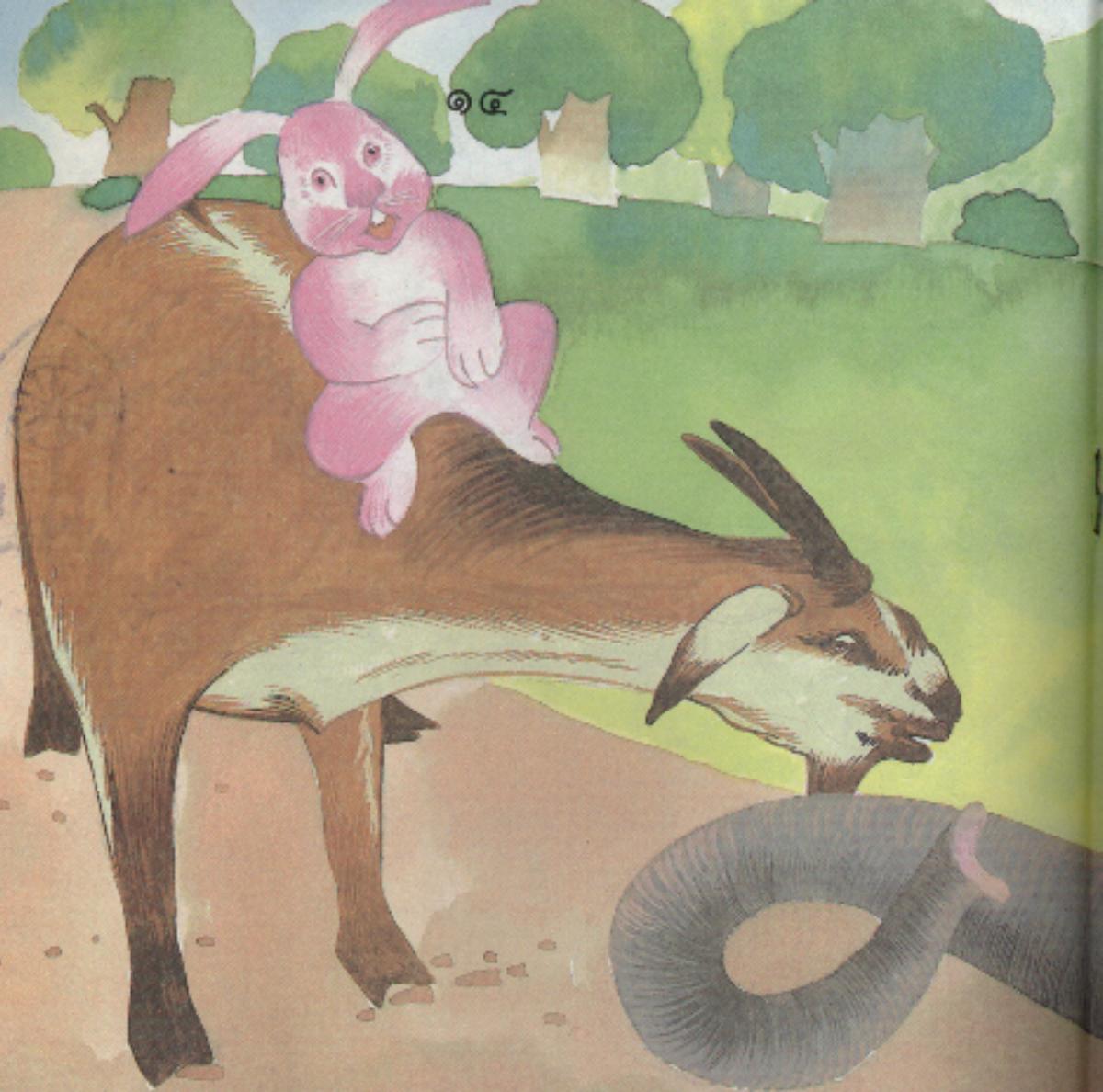
กระต่ายหัวเราะในใจ พลางพูดว่า
เปลี่ยนกันอย่างนี้ เราขาไม่ดี เราก้อขี้
หลังท่าน ท่านจะไปไหน ๆ เรานำทาง
ให้ เราทั้งสองก็จะได้ประโยชน์ด้วยกัน
และเป็นเพื่อนกันได้

แพะตีกตรองดูก็ชอบใจ ชมว่าความ
คิดกระต่ายดี เป็นเพื่อนกันอย่างนี้ ไป
ไหนไปด้วยกัน

แต่นั้นต่อมา แพะยอมให้กระด่าย
ขึ้หัวลง ทั้งสองรักใคร่สามัคคิกันดี เป็นที่
ถูกใจกันมาก

วันหนึ่ง กระต่ายขี้แพะเดินมาพบ
ช้างร้องครางอยู่ในป่า กระต่ายให้แพะ
หยุด และเข้าไปถามเรื่องราว
ช้างเล่าว่า เมื่อเช้านี้ มาพบเสือตัว
ใหญ่ น่ากลัวเหลือเกิน มันจะกิน แต่ช้าง

ขอร้อง กลับมาบอกลูกก่อน แล้วจะกลับ
มาให้กิน เสือก็ยอม

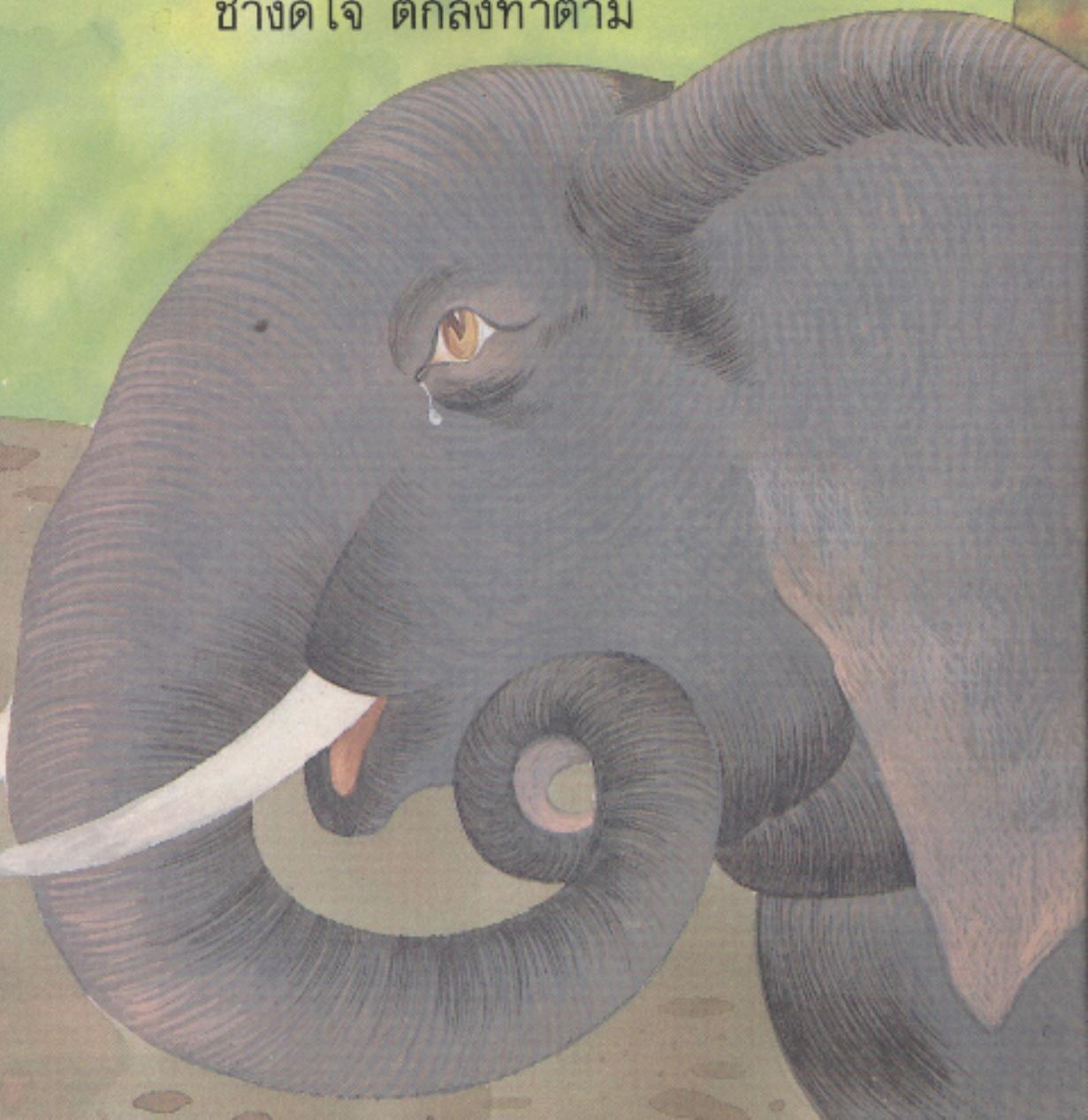
กระต่ายพูดว่า มีหนทางจะช่วยไม่
ต้องกลัว จะช่วยให้รอดจากอันตราย
ไม่ยอมให้เสือกินได้ ขอให้ช้างทำตามคำ
ที่กระต่ายบอก

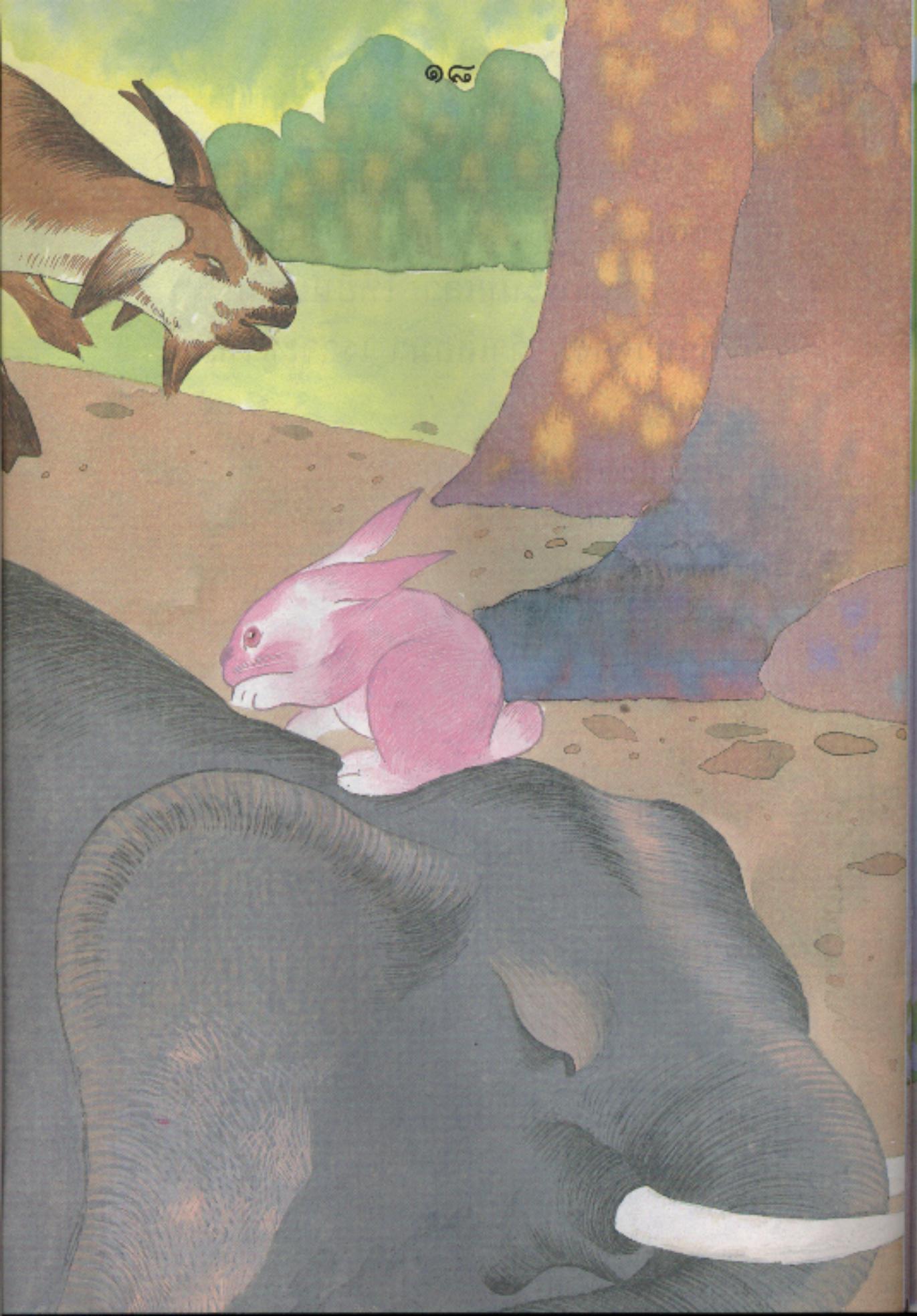

ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องกลัว กระต่าย
 บอกซ้าง เราก็ความคิดที่เห็นว่าเหมา
 ซ้างทำถือดีว่ามีตัวโต เรารักเล็กก็จริง
 จะกลัวทำไม
 ท่านจะทำงานอนดาย พอเห็นเสื่อมา
 ทำใจดี ๆ นอนเลย ๆ อายุคิดกลัวมัน

เราจะทำท่าขู่เลือ ให้มันเครียกลัว
 คือทำท่าเป็นว่า กำลังกินช้างอยู่
 ส่วนแพะนั้นเล่า ให้ยืนอยู่ไกล ๆ
 ทำท่าจ้องดู ถ้าเลื่อนมา เราจะขู่ให้มัน
 วิ่งหนี
 ช้างดีใจ ตกลงทำตาม

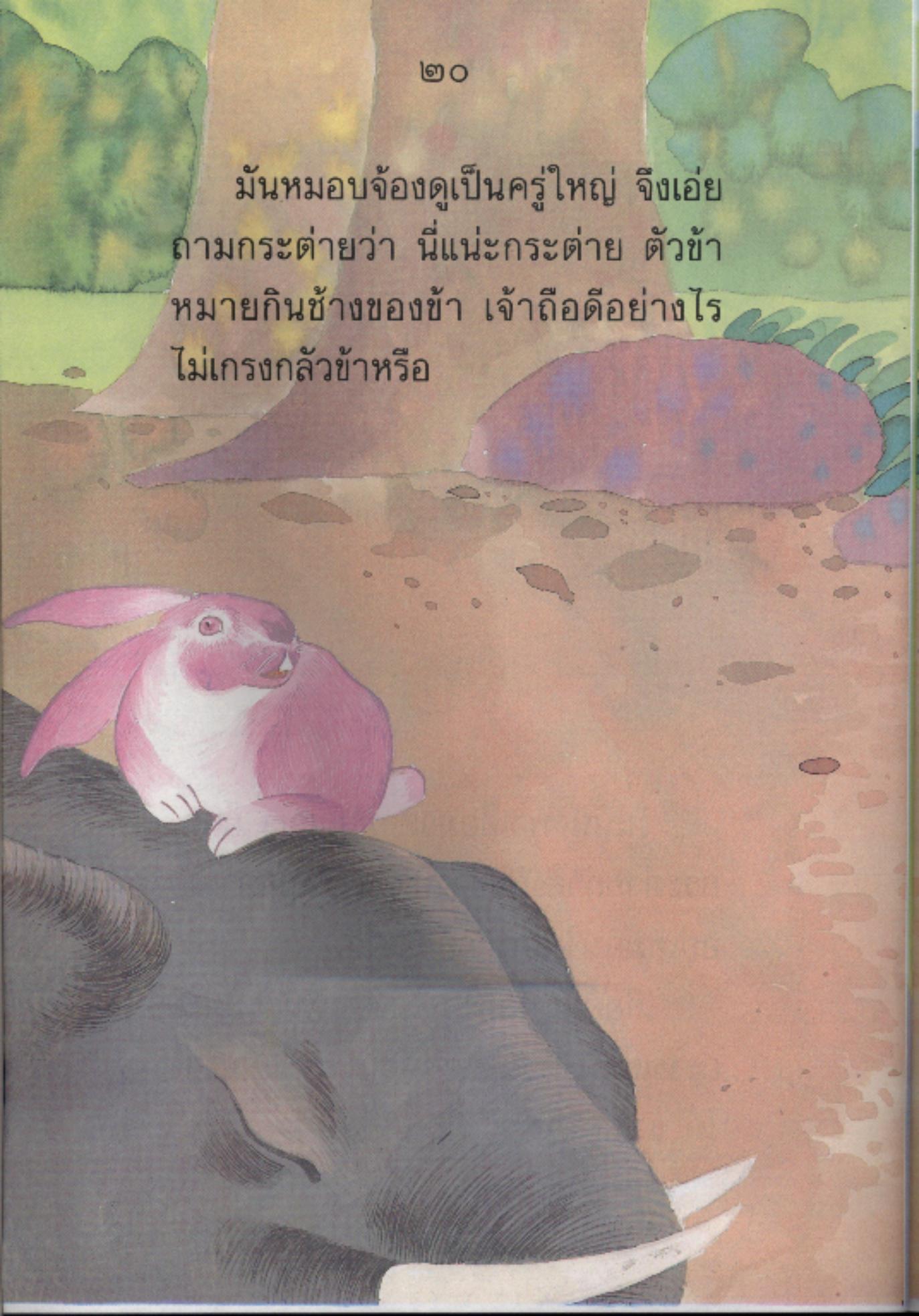

วันนั้น พ่อเสือมาตามสัญญา กีเห็น
กระต่ายกำลังกินข้างป่า วางหน้าตาเฉย
อยู่เหมือนไม่เกรงกลัวอะไร

เสือคิดแปลกใจ ไม่เคยเห็นกระต่าย
อะไรเช่นนี้ ตัวเล็กนิดเดียว ทำไมกินข้าง
ได้ แปลกจริง ๆ

มันหมอบจ้องดูเป็นครู่ใหญ่ จึงเอ่ย
ตามกระต่ายว่า นี่ແນ່กระต่าย ตัวข้า
หมายกินซ้างของข้า เจ้าถือด้อย่างไร
ไม่เกรงกลัวข้าหรือ

กระต่ายวางแผนท่าตีหน้าไม่กลัว พลาง
ร้องว่า เสือเอี้ย เจ้าเคยพบใหม กระต่าย
ที่ไหนทำได้อย่างเรา

เราม่าช้างได้ เราแข็งแรงเท่าไร จง
คิดดูดู ๆ ช้างยังสู้ไม่ได เจ้าก็เห็นอยู่ อยาก
จะสู้กับเรา ก็เข้ามาลองดู

พูดแล้ว กระด่ายบ่ายหน้าว่างท่า
กินซ้างต่อไป

เลือยิ่งสงสัย แปลกลใจมากขึ้น มัน
เก่งจริงๆ หรือ ลองตามดูอีกที
หยุด หยุด เจ้ากระด่ายน้อย นั่นซ้าง
ของข้า ข้ามีสัญญาภักนไว จงคืนให้ข้า
โดยดี

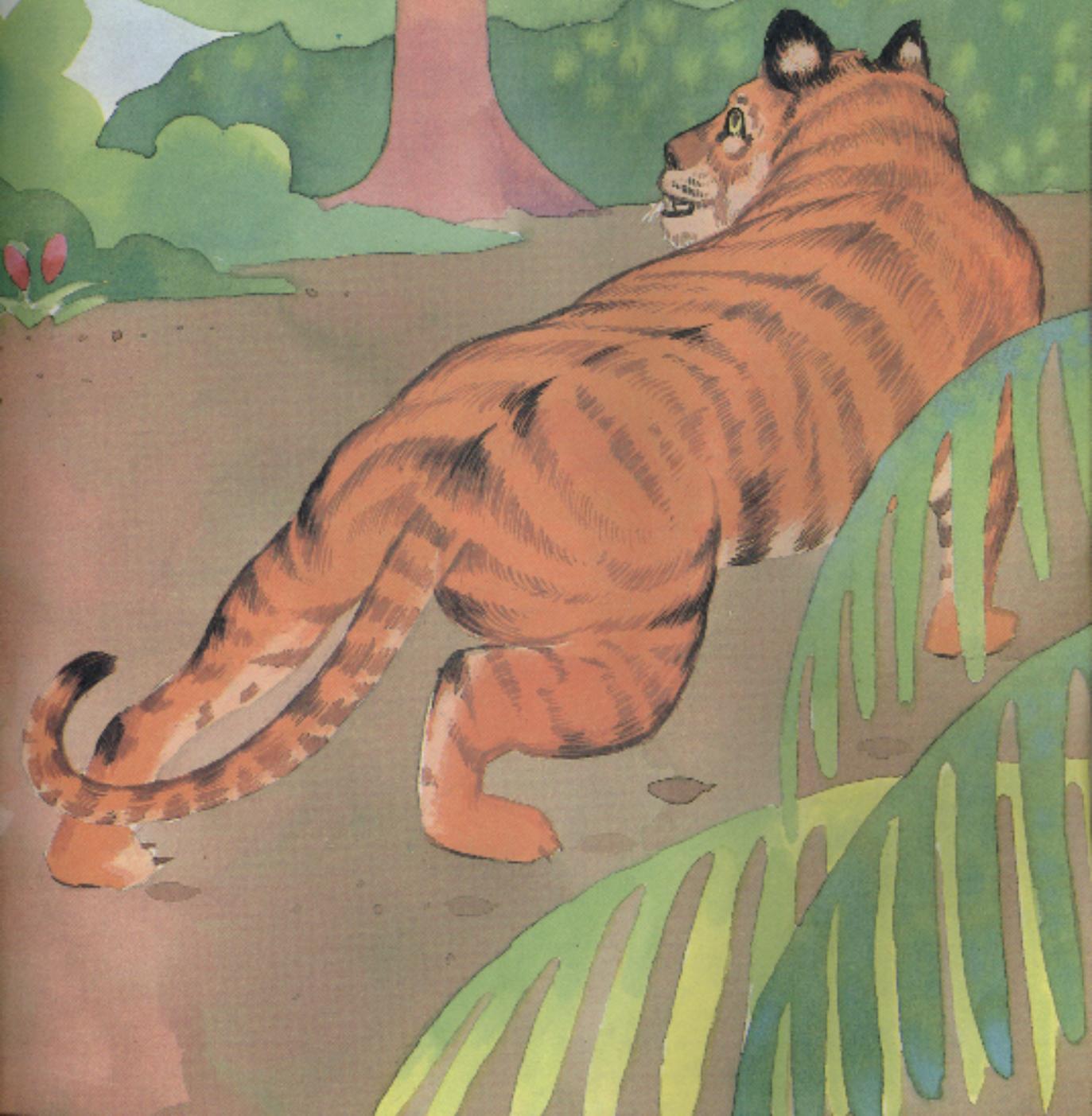
กระด่ายเหลี่ยงกลับทันควัน ทำเป็น
ชู้เสือว่า อ่า อ่า เจ้าเสือร้ายอยากตาย
หรือ ถึงกีละเจ้า ไม่รักชีวิตหรือไร

กระต่ายทำเป็นโกรธจัด กระโดด
ขึ้นชี้หัวแพะทันที
แพะหันกลับ สู้หน้ากับเสือ กระต่าย
ทำหน้าโกรธ ขู่กำชับเสือด้วยเลียงอันดัง

เลือดกใจเสียขวัญ มันแก่จริง ๆ มัน
เก่งอย่างนี้ จึงกล้าถือดี

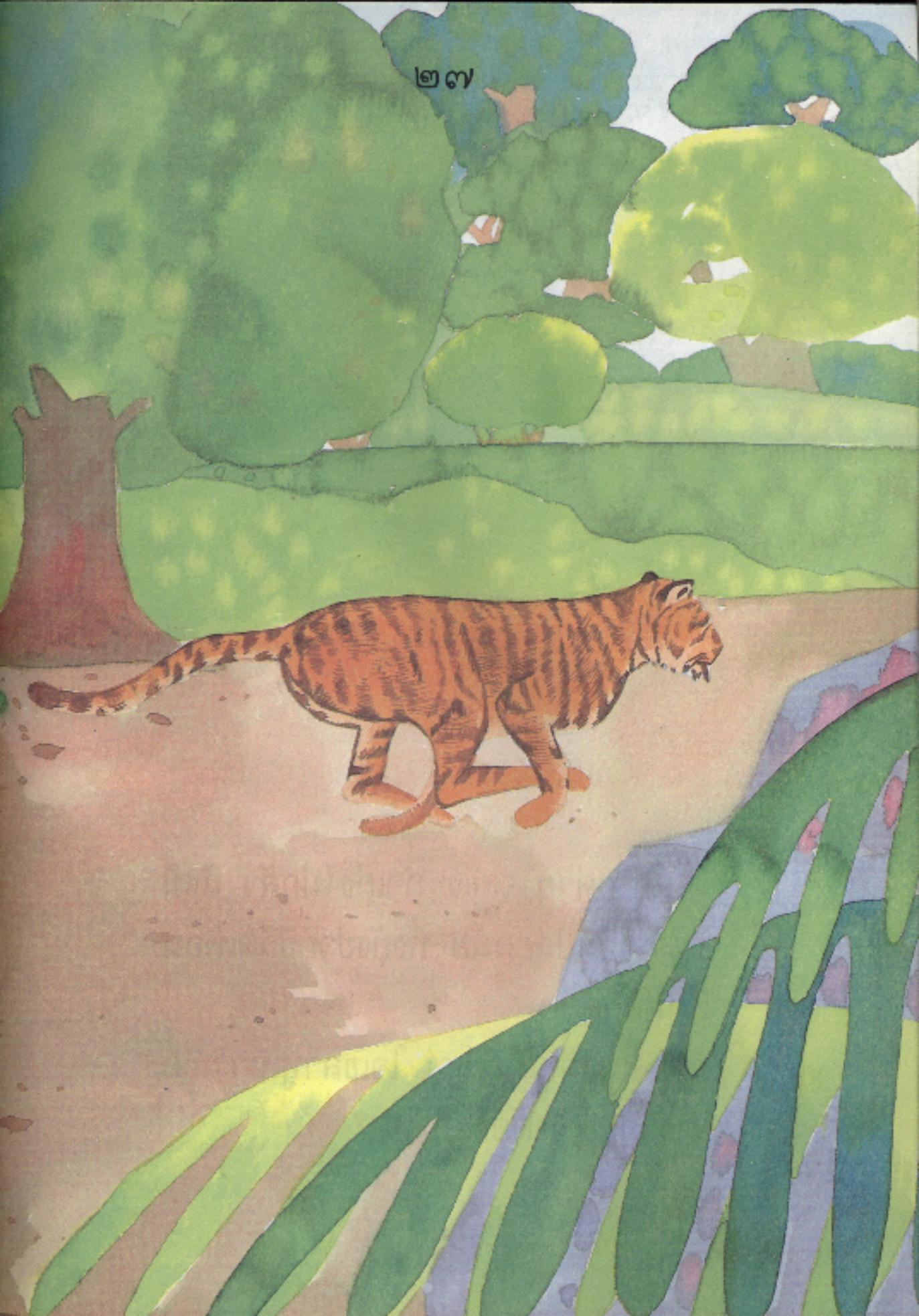

เจ้าแพะก็น่าขัน มันเก่งกันหมด อย่า
อยู่เลี้ยวเรา สู้เขามาไฟว หนีไปดีกว่า ว่า
แล้วเสือก็รีบกระโดดหนี

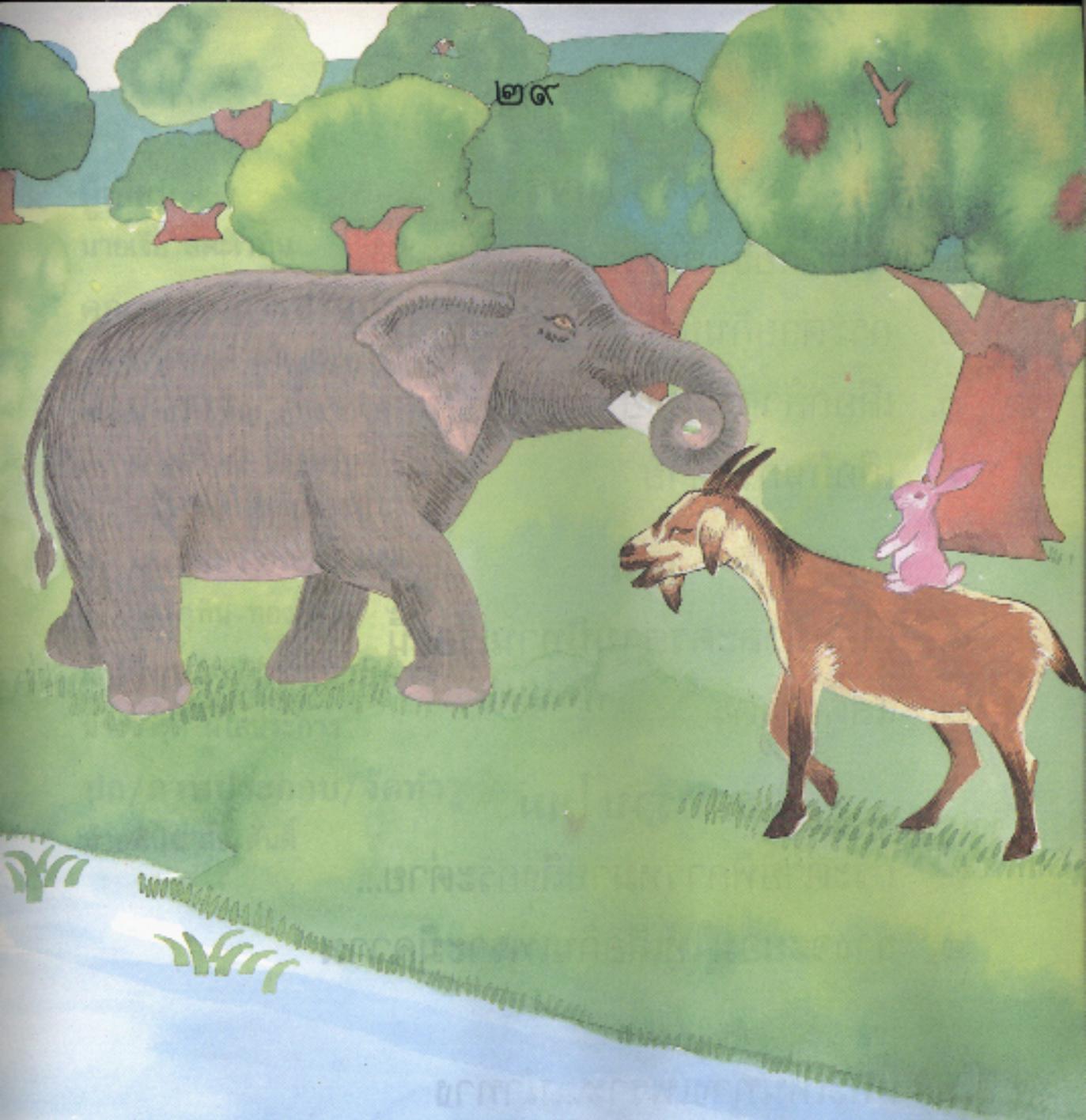
กระต่ายได้ทิ้งแพะໄล เสือยิ่งตกใจ
กระโดดหายเข้าป่าไป

၁၈

กระต่ายใจแข็ง ทำเก่งไม่กลัว ถึงมี
 อันตรายก็ปลอดภัย ทั้งยังช่วยชีวิตเพื่อน
 ไว้ได้อีกด้วย
 สวนเลือด้าใหญ่ ใจเบลาหูเบา เชื้อ
 คำง่าย ๆ จึงต้องเสียใจ

เดี๋ยวนี้เรานำเขาคำมาใช้ตามนิทาน
เรื่องนี้ว่า^๑
“ได้ทีขี้แพะไล่” ไคร ๆ ก็รู้

จริงหรือไม่จริง

๑. กระต่ายขี้หลังแพะ
๒. กระต่ายกินซ้าง
๓. เลือกลัวกระต่าย
๔. เลือกินกระต่าย

เล่น

๑. เลือกด้วยใจตามนิทานเรื่องนี้
๒. แสดงละคร

ເອຫານໄໝ

๑. กระต่ายพิการหมายถึงกระต่าย...
๒. ซ้างจะยอมให้เลือกิน เพราะมีความ

...

๓. แพะเห็นทางเพรา...นำทาง
๔. ...ขี้แพะ... เลือ

ผู้เขียน

นายเจือ สตะเวกิน

คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือ

๑. นางจารุดี พโลประการ
๒. นางวันเพ็ญ สุทธากาศ
๓. นางปราณี ปราบธิป
๔. นางรัตนนา ภาชาฤทธิ์
๕. นางบุษบา ประภาสพงศ์
๖. นางสุกิน ทองไสว

ผู้ปรับปรุง/บรรณาธิการ

นางจารุดี พโลประการ

ปก/ภาพประกอบ/จัดทำรูปเล่ม

นายพินิจ สุขะสันต์

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสืออ่านประกอบภาษาไทย เรื่อง “ได้ก็ชี่แพะໄล-
ขันประดมปีที่ ๑ เพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มทักษะฯ ภาษาไทย ขั้นประดมศึกษา
ปีที่ ๑-๒ กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(นายโกวิท วรพิพัฒน์)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

